Indledning

Den nuværende regering med Lars Løkke i spidsen har i flere forskellige sammenhænge forsøgt at bilde os ind, at man godt kan bruge de samme penge to gange – det kan man ikke i mit husholdningsregnskab, og det kan man altså heller ikke når man lover skattelettelser til de mest velbjærgede – og samtidig hævder, at det ikke vil gå ud over den almindelige og ikke mindst de fattige medborgeres velfærd.

I det første udspil lover regeringen at lette skatter og afgifter med 23 mia. Kroner.

Og, nu bliver det så først rigtig svært ikke at trække på smilebåndet, hvis altså ikke det samtidig er dybt foruroligende. Regeringen hævdede, at en HK' er med en årsindkomst på 230.000 kroner vil få en skattelettelse på 7,1 procent – mens en direktør med en årsindkomst på godt en million kroner måtte nøjes med en skattelettelse på 5,7 procent.

Det har siden vist sig, at beregningsgrundlaget er misvisende – og beregnet til alvorlig manipulation - Synes I ikke, at I har hørt det før? Skifter leoparden pletter? – ikke i min jungle!

Der skal handling bag ordene – derfor støtter vi op om det landsdækkende initiativ mod den forringelse af velfærdssamfundet, som vi har set de sidste mange år – Danmark for Velfærd. Bag initiativet står en række faglige organisationer og den lokale LO-fagbevægelse. Hensigten er at give en ny og kraftigere stemme til ønsket om genopretning af den danske velfærd – og sige klart nej til en stigende ulighed, hvor de aktuelle planer om milliard-skattelettelser kun vil øge skævheden kraftigt i Danmark.

Lokalt er vi aktive i Aarhus for Velfærd som er stiftet af en række Aarhusianske fagforeninger med LO og FTF i spidsen. Aarhus for velfærd har afviklet fire borgermøder med temaerne: Førskole, Når man bliver gammel, og Videre i uddannelse.
Vi var medarrangør af det fjerde borgermøde den 3. oktober: "Indenfor eller udenfor". Med oplæg af Knud Aarup: "Udenforskab", samt forsker Iben Nørup: "Arbejde og sygdom – og om at være en del af fællesskabet".

Indenfor vores egne rækker, så kan man heller ikke spare kollektivt på medarbejderes løn, og samtidig forvente uændret service for de borgere, I medlemmer arbejder med og for. Det kommer jeg nærmere ind på senere.

Vi er helt med på, at de enkelte kommuner – og regionen – til enhver tid skal have styr på husholdsregnskabet, det er jo til stadighed et spørgsmål om prioriteringer. Der skal så også være penge nok til at opgaverne kan løses. Vi er til gengæld ikke med på, at man misbruger vores medlemmers engagerede tilgang til deres arbejde for at få enderne til at nå sammen.

En ny undersøgelse viser, at hver anden offentligt ansatte bruger tid uden for arbejdstiden på at sikre, at arbejdsopgaverne bliver løst i en ordentlig kvalitet. Eksempler herpå er, at man springer frokostpausen over fordi der er en borger som har brug for opmærksomhed og støtte. Situationer som man ikke tænker man kan gå fra – selvom man har fri, et telefonopkald fra en bekymret pårørende - efter arbejde osv.

Undersøgelsen er foretaget blandt 2.851 ansatte i kommuner og regioner på tværs af forskellige fagområder. Det er skræmmende, at 13 procent svarer – at det sker dagligt, mens 39 procent siger at de ugentligt arbejder gratis.

Vores arbejdspladser har altså ikke samme slogan som Fakta: "Vi vil så gerne have, at du bliver lidt længere."

Den går ikke! Vores budskab til arbejdsgiverne er, at enten så tilfører I flere ressourcer eller også skal nogle af opgaverne løses andre steder.

Og, vores budskab til jer medlemmer skal være, at jeres samvittighedsfuldhed kan føre til overbelastning, sygemeldinger og stress.

Vi anerkender, at det er svært at gå fra sit arbejde og vide, at man kunne have gjort det bedre, hvis man havde haft mere tid, men det er ikke jeres ansvar – det er og bliver arbejdsgiverens ansvar at sikre at ressourcer og opgaver hænger sammen.

Socialpolitik
Vi sender klare meldinger, når noget ikke er godt nok, men vi søger også løsninger og indflydelse, når det er muligt. Begge dele er nemlig – for os at se – en fagforenings opgave.

Hedensted Kommune valgte at afskedige samtlige 93 medarbejdere på Voksen Handicap området. Vel at mærke uden at orientere nogen – inden der lå en besked til hver enkelt medarbejder i E-boks – en søndag aften.

Medarbejderne fik i afskedigelsen samtidig tilbud om genansættelse på nye vilkår, som i høj grad får betydning for det arbejde medarbejderne kan udføre for og med borgerne, og konsekvenserne kommer til at påvirke medarbejdernes rammevilkår for at løse deres opgave. Vi har samarbejdet med tillidsrepræsentanterne og medlemmerne, både da den konkrete situation var på sit højeste, men også efterfølgende på at forberede de nye tider som er startet den 1. oktober på Voksen Handicap i Hedensted Kommune.

Vi har haft endog meget vanskeligt ved at trænge igennem til Hedensted Kommune. Socialchefen siger, at der ikke er konsekvenser hverken for borgere eller medarbejdere – virkeligheden vil givet vis vise noget andet. Det er så ikke vores medlemmers opgave at fastsætte serviceniveauet – det ansvar ligger på chefens og politikernes bord.

Nu er det så også sådan, at vi gerne medvirker i processen i forhold til den kulturændring medarbejderne står overfor. Det gør vi ved aktivt at deltage i møder med både ledelse og medarbejdere hvor arbejdstidsreglerne fortolkes og omsættes til den nye virkelighed.

Et andet eksempel på, at vi sover med støvlerne på er "Jørn sagen". Vi har fulgt Jørn og hans plejefamilie i 20 år via TV2 udsendelserne – det har vi, og det har stort set hele Danmark, inklusive Aarhus Kommune. Alligevel svigter systemet Jørn. Jeg vil ikke her komme nærmere ind på sagsforløbet eller på sagen som sådan. Heldigvis er Jørn et bedre sted i dag – blandt andet takket være hans plejefamilie.

Derimod vil jeg fremhæve vores kamp for at sætte overgangen fra barn til voksen og visitationsproceduren på dagsordenen.

Vi har overfor Aarhus Kommune påpeget, at der generelt er alt for ringe mulighed for socialpædagoger at påvirke visitationen – både når vi afgiver og modtager borgeren – og det gælder ikke kun børn og unge men også voksne.

Derfor er det absurd, at myndighed, som ikke er uddannede socialpædagoger og ikke nødvendigvis kender til virkeligheden på den institution, som borgeren skal indgå i, er alene om at visitere – der er simpelthen aspekter i borgerens udfordringer, som de ikke får inddraget.

Vi skal gøre op med, at visitationen udelukkende er økonomistyret frem for styret af faglighed og reelle vurderinger af, hvad der er bedst for borgeren. Vi vil ikke overtage myndighedsopgaven, det er der andre der har gået til – men vi vil inddrages i visitationsprocessen fordi vi ved noget, som kan bidrage til et vellykket skift mellem tilbuddene.

Vi har påvirket politikere og embedsmænd i lang tid – og nu – på baggrund af "Jørn sagen", har vi fået en plads i et udvalg, som rådmanden for Sociale forhold og Beskæftigelse, Thomas Medom har nedsat. Vi skal i udvalget undersøge barriererne og komme med fælles anbefalinger til, hvordan der skabes bedre sammenhæng i overgangen fra barn til voksen, men også en mere sikker visitation til de rette tilbud.

Det er vores håb, at vi kan få et gennembrud i Aarhus – som kan smitte af på andre kommuner.

Kommunikation og synlighed
Vi har mødt rigtig mange af jer medlemmer til de faglige eftermiddage. Senest afholdte vi et medlemsarrangement med Lisbeth Zornig og Lotus Turell, hvor vi var i omegnen af 150 medlemmer, der bl.a. fik indblik i hvor stor betydning vi som socialpædagogerne har for børn og unge, som af forskellige årsager er på kanten af samfundet – men klare sig til trods og på trods. Foredraget tog udgangspunkt i debatbogen "Underdanmarks Jægersoldater", hvor ti markante danskere fortæller, hvordan de udviklede sig til kampmaskiner, der ikke lod sig vælte - men også, hvad det har kostet.

Vi bestræber os på, at afholde de faglige eftermiddage på VIA i Horsens, Randers og Aarhus. Det gør vi af flere årsager. For det første skal det ikke være prisen på lokalet der afgør, om vi har økonomi til at afholde de 4 medlemsarrangementer om året, og for det andet betyder det meget for os, at vi er synlige på uddannelsesstederne.

Uddannelsesområdet
I perioden har vi skruet op for vores tilstedeværelse på de VIA Campus som ligger i kredsens område. Det er vigtigt, at de studerende tidligt i deres uddannelsesforløb får indblik i, hvad en fagforening er – hvad deres ret og pligt er, når de er i praktik – og ikke mindst, at det betyder noget for den enkelte studerende at være med i et fagligt fællesskab. De studerende skal vælge et medlemskab af Pædagogstuderendes Landssammenslutning – og de studerende som interesserer sig for job inden for vores område, skal vælge et medlemskab af Socialpædagogerne. Sådan er det bare.
Hør mere om det, når vi skal drøfte og behandle de Politiske indsatsområder for perioden der kommer.

Familieplejeområdet
Familieplejeområdet ekspandere – og der er stor politisk bevågenhed og interesse for dette område. Daværende socialminister Karen Ellemand var på Socialpædagogernes initiativ på besøg på en af vores institutioner Bakkevej i Hedensted sammen forbundsformand Benny Andersen og jeg. Senere er samarbejdsmetoden mellem en institution og familieplejerne i Hedensted blevet fremhævet af børne- og socialminister Mai Mercado, som forbundet også har inviteret på besøg på Bakkevej. Besøget gentog vi selvfølgelig gerne, da vi tror på, at der kan

gøres rigtig meget mere for at familieplejerne rundt om i landet, kan få så gode vilkår som muligt.

De børn, der anbringes i familiepleje i dag, har helt andre og større udfordringer end for blot 10 år siden. Det stiller helt andre krav til familieplejerne. Når så kommunerne tillige presser familieplejerne på deres basale vilkår - aflønning, mulighed for at holde ferie, modtage supervision og aflastning, og i det hele taget undlader at interessere sig for den store opgave de løser, og alene fokusere på økonomien, så er der al mulig grund til, at de føler sig nedgjort som faggruppe.

Der er mange måde at forvalte familieplejeområdet på. I Hedensted har man valgt at prioritere et ressourcecenter, og som nævnt et tæt samarbejde mellem en socialpædagogisk institution, kommunen og familieplejerne, mens man i Randers valgte – helt uden skelnen til konkrete faglige vurderinger og dialog med familieplejerne – kollektivt at "genforhandle" familieplejernes kontrakter. Man satte pistolen for panden af familieplejerne: vi har opsagt din kontrakt – nu har vi et tilbud til dig, som du ikke kan sige nej til – altså hvis du vil beholde dit plejebarn.
Det er helt uhørt.

Som vi også er inde på i den skriftlige beretning, så er det desværre ikke altid, at det lykkes os at få vores synspunkter og holdninger gennemført. Det er sagen her desværre et udtryk for.

Men, men ...

Der er så til gengæld ikke noget skidt at sige om de to projekter, som vi har kørt og afsluttet i perioden der er gået. Vi afsluttede SPIF, og vi afviklede og afsluttede AMbassadøR – et arbejdsmiljøprojekt. Begge projekter er båret af medlemsinvolvering – og af ambassadør metoden. I SPIF inviterede vi medlemmer med stærke faglige holdninger og kompetencer ind til udvikling af projektet – og det gjorde de så godt, at vi hurtigt måtte have gang i endnu et projekt, hvor ambassadørerne denne gang var arbejdsmiljørepræsentanter. Også dette projekt viser at samarbejdet mellem jer medlemmer og os på kredskontoret virkelig giver os et helt unikt fundament til at udvikle kredsens arbejde.

Vi driver fagforening indefra – medlemmerne oplever fagforeningen udefra – tilsammen kan vi skabe den bedste fagforening.

Det leder mig videre til det nye **Projekt Arbejdsmiljø**.

Vi har i kredsbestyrelsen truffet beslutning om et toårigt Projekt Arbejdsmiljø.

Tanken med arbejdsmiljøprojektet er, at løfte kredsens indsats i forhold til arbejdsmiljøet på de socialpædagogiske arbejdspladser, og at styrke tilknytningen til de AMR som er medlemmer i vores kreds. Intentionen er at opprioritere kontakten til og med AMR'erne og til de enkelte arbejdspladser – både der hvor arbejdsmiljøet er i balance, og der hvor vi konstaterer, at der er brug for en særlig indsats.

De arbejdsmiljøudfordringer som socialpædagoger oplever i hverdagen, opstår oftest i den professionelle relation mellem mennesker. Dette kan forekomme paradoksalt, da en unik kernekompetence for socialpædagoger, er opbygning og udvikling af relationer.

Eksempler på arbejdsmiljøudfordringer er vold, trusler, rollekonflikter og mobning. Mange af belastningerne opstår i en travl hverdag, hvor socialpædagoger oplever et højt arbejdspres, ofte hvor der er ubalance mellem kravene i jobbet og de ressourcer der er til rådighed.

Vi ved, at der hvor trioen (TR, AMR og leder) fungerer, forebygger man i samarbejde psykiske arbejdsmiljøproblemer. TR og AMR bidrager med kortlægning af problemerne, og peger på forskellige løsningsmuligheder. Ledelsen handler på tilbagemeldingerne og går i dialog med de tillidsvalgte om løsninger, både på akutte problemstillinger, men i høj grad også på det forebyggende plan.

Projekt Arbejdsmiljø er et politisk udviklingsprojekt, og det er vigtigt for kredsbestyrelsen at projektet får sin plads uden for den almindelige drift, og derfor traf vi beslutning om at afsætte midler til at ansætte en faglig konsulent, som har til opgave at folde projektet ud. Når de to år er gået, er målet, at vi har metoder og produkter, som kan inkorporeres i driften.

Jeg er flere gange kommet til at sige, at vi ansætter et menneske til opgaven. Dette menneske har nu fået kød og blod – og et navn, Dorthe – som også er her i dag – skal sammen med os udvikle og afprøve forskellige metoder til at opnå intentionerne med projektet.

I kan være helt sikre på, at I kommer til at høre meget mere til projektet i den kommende periode.

Leder- mellemledersektionen
Vi er med god grund stolte over at vi har en mange engagerede medlemmer i leder-mellemledersektion, der giver opbakning til kredsen og sektionens bestyrelse. Ledere og mellemledere møder op til de arrangementer, som vi udbyder - og de ikke kun møder op, de deltager aktivt og konstruktivt i debatterne.

Sidste år inviterede vi nye medlemmer af sektionen til et åbent bestyrelsesmøde. Det er vigtigt, at vi får gjort opmærksom på, at vi i kredsen har en leder- mellemledersektion, og det er faktisk smart at få en dialog med de nye medlemmer så tidligt som muligt. De ser med friske øjne på os som fagforening, og kan give os indikatorer på, hvad det er vigtigt for dem, at vi sætter fokus på for ledere og mellemledere. Vi har tænkt os at gentage møderne i den kommende periode.

Faglige samtaler
Vi har i perioden rettet blikket mod de udvalg, som behandler emner der knytter sig til vores område, for eksempel socialudvalg. Det gør vi fordi udvalgsmedlemmerne har valgt at arbejde politisk med vores område, og at der derfor må være dem, der har særlig interesse for det socialpædagogiske område. Konceptet er, at vi sammen med socialpædagoger fra de respektive kommuner inviterer vi os selv på dialog med udvalgene.

Det første møde er afholdt med Voksen-plejeudvalget i Norddjurs Kommune. Der deltog fire socialpædagoger sammen med os. Det var et rigtig godt møde, hvor vi fik sat Socialpædagogerne på dagsordenen. Samtlige medlemmer af socialudvalget mødte op, de lyttede, spurgte og debatterede. Det er jo fantastisk, når en generalprøve går godt – så når vi er på den anden side af kommunalvalget tager vi på tur rundt i de øvrige kommuner. Mette vil komme mere ind på strategien, når vi når til de Politiske indsatsområder.

Frivillighed
Et andet område, hvor vi i al beskedenhed mener, at vi har bidraget – og stadig bidrager - er på frivillighed. Vi indgår (helt frivilligt) i forskellige udvalgskonstruktioner i kommunerne, hvor vi har mulighed for at påvirke kommunernes brug af frivillige på vores område. Vi skal stå til rådighed og invitere os selv til dialog. Det er os der har viden om hvor det er muligt og gavnligt at gøre brug af frivillige. Den viden skal vi dele, så frivillighed ikke bliver brugt med henblik på en økonomisk gevinst, men som et supplement til fagligheden.

I Norddjurs kører vi nu på andet år med et sådan formaliseret samarbejde. Aftalerne om at tale om frivillighed og udfordringerne derved har vist sig at holde. Og vores villighed til at være med til at udvikle på tankerne omkring hvad frivillighed på velfærdsområder kan være, bliver krediteret og lyttet til.

Senest har vi været i gang med at lave en aftale med Syddjurs Kommune. Her bliver der – som i Norddjurs – også fremadrettet et dialogforum med vores deltagelse. Men derudover har vi været inviteret med til at kvalificere de rammer, som man i Syddjurs tænker skal definere brugen af frivillige. Det har været et godt og respektfuldt samarbejde hvor der er blevet lyttet. Og vi tror på at vi har skabt en platform for et godt samarbejde på dette område med Syddjurs Kommune.

Kommunal- og regionalvalg
Et af de områder, hvor vi samarbejder tæt med de lokale LO sektioner er omkring kommunal- og regionalvalgene her til november.

Vi er fra kredskontoret og kredsbestyrelsen aktive i de aktiviteter og valgmøder, som LO sektionerne enten arrangerer eller er med til at arrangere. Vi deltager meget gerne, fordi vi ved hvor vigtigt det er, at vi får sat det socialpædagogiske område på dagsordenen – især i en valgkampsperiode, hvor politikerne har lidt mere åbne ører end ellers.

Samarbejdet med de lokale LO sektioner fylder i det hele taget meget i vores arbejde. Vi er repræsenteret i stort set alle lokale sektioner. Det giver indflydelse, men det giver også indsigt i de andre organisationers udfordringer og successer – det lærer vi af.

Vi indgår dermed også lokalt i diskussionerne om en eventuel fusion mellem LO og FTF. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at en fusion ikke er en blomst, som er groet i min baghave. Jeg har sympati og forståelse for argumentet med størrelse og "muskler", men jeg er bekymret for om prisen er for høj.

Mine betænkeligheder går primært på, hvor villige FTF vil være til at gå ind i det politiske rum og rent faktisk handle. Og, jeg er bekymret for, om vi på nogen måde vil kunne opnå den indflydelse og plads vi har i dag - selv om vi trods alt er et relativt lille forbund. Og så lige en bekymring mere: Spørgsmålet er, om vi ved en fusion mister de lokale LO sektioner i den form, vi kender det i dag. LO sektionerne giver adgang – altså en anden adgang end de enkelte forbund hver især – til de lokale politikere. FTF har ikke samme tradition som vi har i LO – og de har ikke samme økonomiske prioritering i forhold til det lokale arbejde. Det vil jo blive afgjort når forhandlingerne er afsluttede og de respektive kongresser er afholdt. Men, indtil da tænker jeg ikke, at fusionen ligger lige til højrebenet.

Vi samarbejder iøvrigt gerne med de lokale politikere – her tegner billedet sig helt klart, at vi bliver inviteret ind og lyttet til af de partier som ligger til venstre for midten. De borgerlige partier interesserer sig ikke ret meget for vores område, på nær når de tvinges til det – når der kommer "møgsager" i deres egen "baghave".

Styrkelse af fagforening classic
Sidste forår besluttede bestyrelsen at styrke bemandingen på kredskontoret. Vi ansatte 1. juli 2016 en ekstra sagsbehandler, Ayse, som sammen med resten af holdet er med her i dag. Vi styrker dermed vores muligheder for at servicere medlemmerne på det vi kalder den klassiske fagforeningsopgave – løn, ansættelse, vilkår og arbejdsmiljø.

I fagligt team går vores medarbejdere til stålet. Selvom vi også på det fagretslige område søger løsninger og samarbejde, så vinder vi stor respekt for også at give sagsbehandlingen kant, vel at mærke i de sager, hvor vi ved vi har ret – og ved, at vi ikke skal søge konsensus. Stor ros til alle medarbejdere, for dygtighed, for kvalitet og for den service I hver eneste dag yder vores medlemmer.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på et særligt område, nemlig retten til fuld tid.
I 2007 indgik regeringen, KL, Danske regioner, LO og AC en aftale om deltidsansattes ret til fuldtid. Vi kan registrere, at vores område udfordre aftalen. For at få økonomien og arbejdstidsplanerne til at gå op afskediger arbejdsgiverne vores medlemmer på fuldtid og tilbyder dem genansættelse på nedsat tid. Nogle steder har man valgt kollektivt at sætte medarbejderne ned i tid, andre steder luskes det ind med et par stykker ud af en medarbejdergruppe.

Arbejdsgiverne glemmer så til gengæld ofte, at aftalen går ud på, at tilbyde de deltidsansatte ledige timer, de sager vil vi meget gerne høre om. Vi har i perioden haft flere sager, hvor vi går ind og påberåber brud på aftalen – i sidste ende kan sagen føres videre som overenskomstbrud, det plejer at virke på arbejdsgiverne, når vi gør opmærksom på det.
Det er ikke i orden, at vores medlemmer på den måde bliver presset på deres levebrød. Der skal jo mere end et stort fagligt engagement til at betale almindelige fornødenheder.

TR
Vores tillidsrepræsentanter er fundamentet for vores arbejde i dagligdagen ude på jeres arbejdspladser. Tilsammen udgør vi Socialpædagogerne, og erfaringen viser med al tydelighed, at når vi spiller sammen - så lykkes vi.

Det er tillidsrepræsentanterne der har fingeren på pulsen, når der sker noget på arbejdspladsen, og de sørger for at vi i kredsen får meldinger ind, når der er noget vi skal vide – og når der er noget vi skal handle på. Jeg skal hilse og sige: Det virker.

Vi skal samtidig erkende, at vi hele tiden skal styrke vores kompetencer – sammen og hver for sig.

Mere om det under behandling af Politiske indsatsområder.

Afslutning
Personligt vil jeg gerne takke kredsbestyrelsen for, at vi altid – i både små og store sager – gør alt det bedste vi kan. Vi gør os umage for at bedrive en politisk bestyrelse med fokus på de strategier som lægger til grund for vores arbejde. Det er en stor tilfredsstillelse at bedrive fagforeningsarbejde når vi sammen i bestyrelsen udvikler og kvalificerer kredsens indsats.

Vi har to kredsbestyrelsesmedlemmer og vores 1. suppleant, som har valgt ikke at genopstille ved aftenens valg. Det er Michael Islin Bendixen, Berit Harder Laursen og Jens Lavdal – I skal have en kæmpe tak alle tre, for jeres bidrag for kredsen og dermed for medlemmerne.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi i perioden har haft nok at se til, og at jeg håber, at denne mundtlige beretning og den skriftlige beretning tilsammen har givet jer et indblik i vores arbejde. I den kommende periode bliver der helt sikkert også nok at se til – det er skønt, og vi skal huske, at gode ting sker langsomt.

Tak fordi I lyttede – nu glæder vi os til debatten om både den skriftlige og mundtlige beretning. Tak for ordet.